

Nr 546

Av herr Sundin, om barnbidrag till ensamstående barnförsörjare.

(Lika lydande med motion nr 662 i Andra kammaren)

Ensamstående barnförsörjare har haft och har generellt sett en större försörjningsbörda än såväl ensamstående utan barn som sammanlevande föräldrar. Reglerna angående familjebesättning har under åren reformerats. Genom 1960 års reform av familjebesättning genomfördes skattelättnader för ensamstående vårdnadshavare med hemmavarande barn under 16 år (18 år enligt 1962 års beslut). Sålunda fick ensamstående vårdnadshavare samma ortsavdrag som gift. Vid 1962 års riksdag beslutades att förvärvsavdrag även skulle gälla ensamstående vårdnadshavare; dessutom beslutades om högre avdrag i fråga om sjuk-, olycksfalls- och kapitalförsäkringar för denna kategori skattebetalare.

Förvärvsavdraget skall vara en ersättning för de större kostnader för barnens omhändertagande och hemmets skötsel som uppstår på grund av att vårdnadshavaren har förvärvsarbete.

De åtgärder som vidtagits innebär givetvis en väsentlig förbättring av de ensamstående vårdnadshavarnas försörjningssituation. I motiven för här åberopade reformer framhålles även kostnaderna för barnens utbildning. En sådan motivering kan måhända vara missvisande. Frågan om studiehjälp bör lösas i ett annat sammanhang. På samma sätt måste motiveringen för förvärvsavdraget vara ohållbar. De ökade kostnaderna för barnens omhändertagande av ensamstående försörjare bör enligt min mening lösas exempelvis medelst dubbla barnbidrag.

Med stöd av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen i princip måtte uttala att ett förbättrat stöd till ensamstående barnförsörjare bör ges via barnbidragen samt hos Kungl. Maj:t hemställa att dylika riktlinjer måtte utformas inom skatteberedningen.

Stockholm den 26 januari 1963

Sven E. Sundin